

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Discretio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

sic fratrum dissensio, quæ cessat lite finita, causa erat non ipsorum: ne si manet etiam dum negotio infecto, iam negotium prætextus erat non causa, sed exulceratus animus in causa fuit. In Moralib.

Ut conuenit amanti bus diuersas amicas, in eandem depercuti- bus male conuenit: Sic dissident, qui eadem ex re gloriam affectant. in moral.

Ut macula statim eluenda, ne inhereat, & difficilis exima- tur: Ita dissensio fratrum, illico tollenda, ne gignat odium. ibi- dem.

Ut aqua in locos hiantes ac diductos influit, ac magis eos diuel- lit: Ita quidam irritant fratrum dissidia. in moral.

Ut singula hastilia facile frangas, coniuncta non possis: Ita dissidentes facile superantur, concordēs haud facile. ibid.

Ut periculum sumit, si omnes in idem inclinent latus naui, sed alii alio inflectentibus, naui optime liberatur: Sic seditio & dissensio inter Rhetores tutiore m reddit statum ciuitatis: item dissensio poe- tarum inter se facit, ut minus inficiant opinionem lectōris. in mo- ralis.

Inter Agathallos & Acanthylides tantum est odium, ut si sanguis eorum vi miscatur, continuo separent se rursus, ac dissiliant: Sic inter patricos & plebem etiam si quando pro rerum vsu coniun- gantur, durat tamen vsque odium naturale. in moral.

Plinij. Ut vulturus ad extincta corpora odore feruntur, sana non sentiunt: Sic inimicus, si quid deliquerit, statim olfacit, atque eo statim accurrit, ad recte facta stupidus. Lib. 10. cap. 6. Et Plin arch. in moralib.

Tyberis lapis quamuis grādis innatā, comminutus sidit: Ita concordia sustinetur, discordia pessum imus. Lib. 2. c. 106. Et Lib. 26. c. 17.

Anonym. Scorpis lethale venenum habet, aconitum lethalius: tamen hoc in potu datum aduersus scorpionum ictus remedium habet: Ita dum venenum cum veneno colluctatur, seruatur homo: Itidem duorum pestilentium ciuium discordia nonnunquam Reipub. saluti est. in siml.

ADAGIA.

Omne regnum in se diuisum desolabitur.

Discordia maxima res dilabuntur, & potentissima eueruntur in imperia. Adagium illud citatur Matth. 12. 25.

Bellum omnium pater. & totius animarum pater. Luc. 12.

Proverbium ideo dictum est, quod bellum omnium rerum natura- riarum auctor est. Et ex eo uita uideantur uniuersa.

Tua res tibi habeto.

Causa Iuriconi sultus lib. 44. tit. de diuortij, ostendit fuisse reco- ptum, ut diuortium his uerbis perageretur. Tuas res tibi habeto tuas res tibi agito. Hæc Proverby gratiam habebunt, si cui civiliter renuntiabimus amicitiam. Sed sestruim eris, si ad res animi trans- ferantur.

Gamma Betam persequitur.

Procopius lib. 3. de bello Vandalico refert, Carthagine antiquum proverbium a pueris uictori solere: Quod Gamma quandoq; Betam & rursus Beta Gamma persequitur. Sufficit puerorum lusum hoc spectasse, quod inter uicinos sequenter oriatum dissidium.

Domesticum dissidium.

Ad detestandam seditionem, & mutuum contubernalsum inter ipsos discordiam insidians, conueniet illud Homeri Odysseæ.

Οὐδ' ὄντι νεγυὸν ἰατρὸν ἀδελφῶν ἐν- ἰδ ἐστ,

Impia res molis inter se mala.

BIBLICA EXEMPLA.

Discordiz, & dissensionis & rixarum exempla: Cain & Abel, Gen. 4. v. 8. Pastores Abraham & Loth, 13. v. 7. Reges Chanaan, 14. v. 4. Sodomitani contra Loth, 19. v. 4. Pastores Geraræ & Isaac, 26. v. 20. Esau aduersus Iacobum 27. v. 41. Iacobus aduersus Labanem, 31. v. 25. Simeon & Leui aduersus Hemor & Sichem. Gen. 34. v. 25. Duo Hebraei. Exod. 2. v. 13. Congregatio aduersus Moysen & Aaronem, 16. v. 2. Moysen, 17. v. 3. Num. 25. v. 4-5. Abimelech & fratres. Iudic. 9. v. 5. Tribus Ephraim aduersus Iephthe, 12. v. 1. 3. Israelitæ & Beniamitæ, 20. v. 13. Saul in David, 1. Sam. 18. v. 8. 9. 2. Sam. 3. v. 1. Absalom in Dauidem patrem suum, 2. Sam. 15. v. 10. Israelitæ in Dauidem Regem, 19. v. 41. Duæ Mulieres, 1. Reg. 3. v. 22. Roboam & Israelitæ, 12. v. 16. Discipuli Christi, Lucæ 22. v. 24. Iudæi, Ioan. 6. v. 52. Et 10. v. 19. Tur- ba, Ioan. 7. v. 43. Inter Phariseos & populum, 9. v. 16. Ierusalem ciui- tas. Act. 11. v. 2. Multitudo, 14. v. 4. Quidam ex Iudæis, 15. v. 2. inter Paulum & Barnabam, v. 39. Ephesii, 19. v. 28. Asiatici Iudæi & Ierusa- lem, 21. v. 30. Pharisei & Saducei, 23. v. 7. inter Corinthios, 1. Cor. 2. v. 11. 2. Cor. 12. v. 3. 4. Et 11. v. 18.

HIEROGLYPHICA.

Discordiam & mores maxime dissimiles Aegyptii, poetæque o- ctnes significare cum uolunt hieroglyphice, Lupum & Agnum aut Ouem ponunt. Pier. Val. l. 10.

Hominem ex ciuilibus seditiōibus & tumultibus crescentem, neque auctum significantes hieroglyphice guillarum venatione occupatum effingebant. Ipsi- ta limpidaque, earum captura nulla propendenda perturbatione. Val. Pier. l. 29.

Sunt qui thuribulsum, aut aliquod aliud per piculum, unde scilicet ignem & aquam in se perfecerunt, ex vno ignis promitteret, in altero aqua delibere esse tradant: quod ea nature sint maxime contrariæ aquæ permiscere, dictum deis, qui se ea præstiturum quæ fieri nequaquam possint. Val. Pier. lib. 46. p. 47.

FABULÆ.

Leo & Vulpes.

Cum in hinnulum forte fortuna vno eodem tempore incidissent, uterque illo petri uolens, acerrime riri coeperunt, atque ita vnus affixit alterum, ut ambo in terra prostrati iacerent. Vulpes autem pugnam expectasset, cum videret illos esse inuicem lum relictum in medio, ipsa illis semipertis occurrere straxit. Quod cum illi prohibere non possent: Intercedentibus uerbis, inquit, uulpes, uulpes, causa dimissus.

Stape de aliorum laboribus fructum alij percipiunt fecit aliud Philippus Rex Macedonum, quam quod- lentiam terræ Græciæ, confectis mutuo Marte & uicti- tibus, ipse interueniens occupauit.

Lupus & Vulpes.

Sumpserant arbitrū de lite quadam Lupus & Vulpes. Coram quo, cum grauissime alter alterum accusaret, conuicta atque proba ingereret; neque criminatio- nem, tum iudex, silentio imperato: Te, inquit, dolo rapaciorem, & te, o Vulpes, non aliam magis fraudem sciam. Inter vos igitur de cetero amicitia & pax selu- nimanantium, tam humani quam belluini generis, vos odium esto. Hæc mea sententia est.

Docet fabula, non moueri nos dissensione & con- portere, sed omni tempore illos, & arbitrariis prauitatis coniunctos esse & auerfari atque odisse.

Accipitrum pat.

Accipitres quodam tempore inter se acerrime ho- Hos columbæ in gratiam reducere & à dimicatione- bus abducere conatæ, perfecte, ut pacem illi intere- firmata tam in columbas; quam reliquis manantibus concordēs uiam & vngulas suas conuertit.

Fabula docet, vitiles esse saluti bonorum dissidia. ferunt Melanthium, siue ioco seu serio dicere solent, cum Atheniensium seruari dissidia oratorum. Quibus cumbant, vniuersi quasi in vnum latas nauigantibus, te veluti pondere opposito administrato liberant.

De Fure & Sicario.

Confociata opera rem communiter gerebant: nus fur, alter sicarius, quadam nocte venter in ad- tabatur, non pauperis, cuius cum non solum adde- etiam abigenda animantia fur censeret. Recte inq- interfectio omnia exequi poterimus, prius tamen in- viam a ualteram eductamus, ut si forte tumultu- dum sit, aliquid abstulerimus. Non placet hoc mul- ne pater familias strepitu excitatus excipiat manibus fur melius est, inquit. Imo illud, inquit sicarius, in- fur, patrem familias in clamat, & vigilare iubet, ne Qui excitatus etiam res suas seruaui.

Fabula indicat, malorum dissidia bonis esse libera-

Discretio.

DEFINITIO: ET ETYMOLOGIA.

DISCRETIO, Græce δὲ ἀκριβεία, & ἀκριβεία, dicitur. Hebr. Chofet, à verbo Chaf, ar, dicitur. Dis- Discernere enim est res recte seingere, ita ut non confundas vel miscas.

Discretio rerum consequentium continet persequen- damque cum grauitate expolitionem. Ista in Discretio-

Discretio pertinet ad prudentiam, & est generatim trixque virtutum. B. Tho. sent. dist. 39. q. 2. art. 2. Discretum, Græce δὲ ἀκριβεία, & ἀκριβεία, dicitur. autem discretum, cuius partes non copulantur ad unum nummum communem. Societatum Aristoteli lib. 1. p. 1. nummum super-

